

REGULAMIN ODZNAKI TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEJ PTTK
KORONA MASYWU ŚLĘŻY

1. Odznaka „Korona Masywu Ślęży” jest odznaką regionalną Oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Legnicy.
2. Celem ustanowienia odznaki jest popularyzacja turystyki górskiej w rejonie Masywu Ślęży, jak również promowanie regionu – poznawanie jego piękna oraz walorów krajoznawczych.
3. Odznaka jest jednostopniowa.
4. Czas zdobywania odznaki jest nieograniczony. Do odznaki zaliczane będą obiekty zwiedzone w przeszłości, tj. przed datą wejścia niniejszego regulaminu w życie.
5. Odznakę uzyskuje się poprzez zdobycie określonych szczytów (*według zamieszczonego wykazu*).
6. Podstawą weryfikacji jest książeczka (*kronika wycieczek*) prowadzona indywidualnie przez zdobywającego odznakę, w której powinny być zawarte podstawowe informacje: data wycieczki i miejsce na potwierdzenia.
7. Potwierdzeniem zwiedzenia określonego miejsca jest zdjęcie ubiegającego się o odznakę na tle cech charakterystycznych dla danego szczytu, grupy skalnej, itp. Potwierdzeniem mogą być także pieczętki z obiektów turystycznych, lokali gastronomicznych, sklepów, urzędów, itp. Ponadto potwierdzeniem mogą być podpisy przewodników turystycznych, przodowników turystyki górskiej, opiekunów wycieczek, itp.
8. Ubiegający się o odznakę po zebraniu potwierdzeń ze wszystkich wskazanych miejsc przedstawia książeczkę (*kronikę*) do weryfikacji w Oddziale PTTK w Legnicy. Weryfikacja odbywa się nieodpłatnie, a osoba zdobywająca odznakę ponosi ewentualne koszty przesyłki oraz koszty zakupu odznaki.
9. Wszelkie wątpliwości wynikające z interpretacji regulaminu rozstrzyga Komisja Turystyki Pieszej i Górskiej przy Oddziale PTTK w Legnicy. Kontakt tel. 509-290-499.
10. Każdy zdobywca odznaki „Korona Masywu Ślęży” ma pełną świadomość ryzyka związanego z uprawianiem turystyki górskiej i podejmuje je na własną odpowiedzialność. Zwiedzanie określonych w regulaminie miejsc odbywa się z zachowaniem zasad bezpiecznego poruszania się po górach, z zachowaniem i przestrzeganiem miejscowego prawa oraz na własny koszt.
11. Regulamin niniejszy został przyjęty na posiedzeniu Zarządu Oddziału PTTK w Legnicy Uchwałą Nr 1/02/2023 z dnia 21.02.2023 r. i wchodzi w życie z dniem 01.05.2023 r.

*Pomysłodawca projektu oraz autor regulaminu i koncepcji graficznej odznaki: Adam Reszewicz.
Konsultacje merytoryczne: Marek Rabski.*

*Na stowiańskiej góry szczycie
Pod jasną nadziei gwiazdą
Zapisuję wróżby słowa:
Wróci, wróci w stare gniazdo
Stare prawo, stara mowa
I natchnione Stowian życie.*

Roman Zmorski

WYKAZ SZCZYTÓW

Lp.	Nazwa szczytu	Wysokość w m. n.p.m.	Grupa góriska
1.	CZERNICA	487	Grupa Radunii
2.	GOZDNICA	318	Masyw Ślęży
3.	GOZDNIK	314	Wzgórza Oleszeńskie
4.	KWARCOWA GÓRA	361	Masyw Ślęży
5.	ŁYSA GÓRA	495	Grupa Radunii
6.	OLESZENKA	388	Wzgórza Oleszeńskie
7.	OLESZYŃSKIE GÓRY	384	Wzgórza Oleszeńskie
8.	SKALNE	522	Masyw Ślęży
9.	SŁUPICKA GÓRA	332	Grupa Radunii
10.	STOLNA	368	Masyw Ślęży
11.	SZCZYTNA	466	Wzgórza Kiełczyńskie
12.	ŚLĘŻA	718	Masyw Ślęży
13.	ŚWIERCZYNA	414	Grupa Radunii
14.	WIEŻYCA	414	Masyw Ślęży
15.	WINNA GÓRA	317	Wzgórza Oleszeńskie
16.	WRZOS	250	Masyw Ślęży

Masyw Ślęży jest najbardziej na północ wysuniętym fragmentem Przedgórze Sudeckiego i jednocześnie jego najwyższą grupą górską. Przewyższa otaczające go równiny o ponad 500 metrów, w związku z czym sprawia monumentalne wrażenie. Przy dobrej widoczności można go dostrzec z bardzo wielu miejsc Dolnego Śląska, a nawet z jeszcze dalszych rejonów Polski oraz Czech. Masyw Ślęży znajduje się ponad trzydzieści kilometrów na południowy zachód od Wrocławia. Od zachodu przylega do niego Równina Świdnicka, od północy i wschodu Równina Wrocławska, natomiast od południowego zachodu Kotlina Dzierżoniowska.

Od północy ku południowi, pomiędzy Sobótką a Przełęczą Tąpadła, wznosi się Ślęża z Wieżycą oraz pozostałymi szczytami, m.in. Gozdnicą, Stolną czy Kwarcową Górą. Na południe od Przełęczu Tąpadła znajduje się Grupa Radunii (*drugi co do wysokości szczyt Masywu Ślęży – od 2014 roku niedostępny jednak dla turystów*) oraz pozostałe szczyty, m.in. Łysa Góra, Czernica czy Świerczyna.

Południowo wschodnią część Masywu Ślęży tworzą Wzgórza Oleszeńskie, które ciągną się od Przełęczu Słupickiej po miejscowość Winna Góra. Od strony północno zachodniej, od właściwego Masywu Ślęży oddzielone są Doliną Sulistrowickiego Potoku, a zbocze południowo wschodnie opada w stronę Kotliny Dzierżoniowskiej. Jest to około sześciokilometrowe pasmo niewysokich wzgórz, których grzbiety nie przekraczają wysokości 400 metrów n.p.m., jednak ze względu na stromość zboczy nabrały charakteru pasma górskiego. Najwyższym wzniesieniem jest Oleszenka.

Ostatnim mikroregionem należącym do Masywu Ślęży są Wzgórza Kiełczyńskie, stanowiące niewielkie, około pięciokilometrowe pasmo wzgórz, odgałęziające się od Radunii w kierunku zachodnim. Kulminację pasma stanowi Szczytna.